

ประเภทภูมิปัญญาด้าน ประดิษฐ์ เป็น เครื่องทุนแรง

ชื่อภูมิปัญญา นำต้น หม่าน้ำ

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

เป็นภูมิที่ใช้สำหรับบรรจุนำดื่ม มีอยู่ 2 ลักษณะ กือ นำต้นที่ทำจากดินเผา ภายนอกบางเรียกว่า “คนโภ” ชนิดที่สอง ทำมาจากผลของหม่าน้ำ (นำเต้า) นำต้น หม่าน้ำ มีบทบาทสำคัญ กือวิถีชีวิตประจำวันของคนสมัยโบราณมาก เพราะใช้บรรจุนำสำหรับพกพาติดตัว เวลาไปทำไร่ ทำงาน เลี้ยงวัว เลี้ยงควาย เช้าป่าล่าสัตว์ หรือเดินทางไกล

นำต้น หม่าน้ำ ทำมาจากผลหม่าน้ำ (นำเต้า) เป็นพืชพันธุ์ไม่เลือย เจริญเติบโตในช่วงฤดูฝน

สามารถนำผลอ่อนมาประกอบอาหารได้ เมื่อหม่าน้ำแก่จัด โดยสังเกตได้จากใบเริ่มเหลือง ผลหยิกไม่เข้า เปลือกมีสีเขียวคล้ำ บางทีออกสีเหลืองตกรยะ ขี้ฟาง ซึ่งเป็นลักษณะของนำต้นที่แก่

นำหม่าน้ำที่แก่แล้วมาตัดหัว ห่างจากข้อประมาณ 1 – 2 นิ้ว ใช้ไม้ขอกเล็กๆ กระหุงขุดเอาเนื้อในออกมานอก เก็บเนื้อข้างในออกไม่หมด ให้น้ำนำมاءเชร์ทึงไว้ประมาณ 5 – 6 วัน จนแน่ใจว่าเนื้อข้างในแห้งแล้ว แล้วจึงเทน้ำออก นำทรายหยานใส่ลงในหม่าน้ำ แล้วเบย่า เทน้ำทิ้ง เททรายทิ้ง ทำหลายๆ รอบ จนมั่นใจว่าเนื้อข้างในหลุดหมด จากนั้นนำหม่าน้ำไปร่ม

กวัน ประมาณ 10 วัน โดยหันปากหม่าน้ำลง เพราะจะทำให้ข้างในแห้งเร็ว เมื่อได้หม่าน้ำแล้ว ก็นำมาตอกแต่งโดยใช้ทรายขัด เปลือกนอกให้สวยงาม จากนั้นกีสารสาหุ่ม เรียกว่า ปลอกหม่าน้ำ โดยใช้ไม้ไผ่ ไม้ไร์ มาจักเป็นตอกเส้นเล็กๆ แล้วนำมาสารรอบหม่าน้ำ โดยเริ่มที่คอหม่าน้ำ ต่อจากนั้นขึ้นห่วงที่สองที่ตัวหม่าน้ำ และสุดท้ายที่ฐานหม่าน้ำ โดยการสารจะใช้ลายตามในส่วน

ฐานจะเน้นความแข็งแรง เพราะต้องใช้วางนำเต้า

นำเต้าทุกถูก ควรมีปลอก หรือสารสา เพาะจะทำให้นำเต้าตั้งวางง่าย อีกทั้งยังป้องกันไม่ให้นำเต้าแตกหัก เสียหายง่าย

ฝาปิดปากนำเต้า จะทำเป็นจุกปิดปาก ทำด้วยไม้สัก ไม้จำปา ไม่นุ่น แล้วแต่ความเหมาะสม

นำเต้า นับว่าเป็นพญาภูมิปัญญาของชาวบ้านอีสาน เวียงสา ที่นำเอาสิ่งใกล้ตัวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการดำรงชีวิต ได้อย่างชาญฉลาด

แหล่งข้อมูล

นายญาณ ส่องเมืองแก่น

บ้านเลขที่ 184 หมู่ 4 บ้านบุญยืน ตำบล咯กลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110

โทรศัพท์ 054 – 781105